

Виходить з 1962 р. № 10-11 (1321-1322) Вересень 2007 рік

А Ц І О Н А Л Ь Н И Й У Н І В Е Р С И Т Е Т Б У Д І В Н И Ц Т В А І А Р Х І Т Е К Т У Р И

**З ПЕРШОВЕРЕСНЕМ,
З ДНЕМ ЗНАНЬ!**

**Абітурієнт-2007
ПОЄДНАЛИ
ДОЛЮ З КНУБА**

Цього року помагається за право стати студентами нашого навчального закладу забажало 2569 абітурієнтів. Ця цифра означає кількість поданих до КНУБА заяв в період з 11 червня по 8 липня включно. Чимало вчорашніх учнів (близько 90 відсотків) прагнули отримати студентський квиток саме у Київському національному університеті будівництва і архітектури.

За даними, які редакція газети отримала в приймальній комісії університету, цифра ліцензованого прийому 2007-го року на денну форму навчання склала 975 чоловік.

Таким чином через "сито" співбесід та іспитів було пересіяно в КНУБА близько 2500 вступників. Попереднє тестування пройшли 72 чоловіка, понад 40 абітурієнтів закінчили підготовче відділення університету. Цікаві ще такі цифри: серед тих, хто бажав стати студентами нашого закладу 418 медальстів, з яких лише 190 стали щасливчиками і можуть навчатися у нас. Понад 70 вступників отримали дипломи з відзнакою після закінчення технікуму, і лише 32 з них було зараховано студентами І курсу.

Який цього року був прохідний бал для вступу до Київського національного університету будівництва і архітектури? – завжди цікавляться у А+Б абітурієнти минулих років. Отже, для вступаючих на напрям "Архітектура" та ОДПМ необхідно було набрати 70 і 66 балів (включаючи іспити з рисунку, композиції, креслення), на інженерні напрями: 33 (МО), 32 (ПЦБ), такий же бал – 33 вимагала і спеціальність МБГ, 30 – ЗіК, по 27 – ГД та ГІСТ. Майбутнім студентам-технологам також потрібно було набрати на іспитах: 30 (ТКД), 27 – ТБКВМ; щоб зараховували першокурсником факультету АІТ прохідний бал був дорівнювати цифрам: 29 (АТП), 28 (ІТЕП), по 27 (ІУСТ та БМО); щоб стати майбутнім фахівцем з інженерно-педагогічної діяльності (ПНК) – 25 балів та (ПНМ) – 16 балів. Майбутнім сантехнікам спеціальності ТВ треба було набрати 28 балів, ЕКБ – 24, ВВ- 20, СВВ – 19.

І нарешті, такі цифри. Серед зарахованих до КНУБА: громадян України – 984. З них чоловіків – 655, жінок – 328, киян – 365, іногородніх – 551, (у тому числі з сільської місцевості – 210).

Ваша студентська газета "Архітектура і Будівництво" звертається до нового поповнення: першу сходинку до мрії ви вже подолали. Радо вітаємо Вас із цим важливим досягненням у вашому житті. Тепер п'ять років старань і праці на власне майбутнє. Бажаємо Вам нових відкриттів, ширших захоплень та здивувань, а насамперед, енергії та сил для нового навчального року! І, зрозуміло, стати членом студентського кореспондентом, оволодіваючи паралельно з основною спеціальністю, журналістським фахом, який ніколи не заводить вам у життя! Чекаємо вас у редакції Вашої студентської газети (головний корп., 6 поверх, кімн. 601а).

Матеріал підготовлений газетою

ГІМН УНІВЕРСИТЕТУ

Вірші Є. Лішанського, музика О. Шака

**Ми обрали свій шлях назавжди
Будувати нашу рідну країну,
Щоб прикрасили наші труди
Незалежну навік Україну.**

**Від Карпат до Донецьких степів
Від Полісся до Чорного моря
Облаштуєм країну батьків,
Що не знатиме злиднів і горді!**

**Хай славиться завжди у цілмі світі,
Хай слава долетить і до других планет –
Нас добре вчив і добре бачити
Наш славний Будівельний,
Наш славний Будівельний,
Наш славний Будівельний
Університет!**

**Справи кращої в світі нема
Будівельної нашої справи,
І на кроквах осель недарма
Ми лишаєм букети яскаві.**

**Завжди славимо долю свою свою:
У безкрайнім життєвському морі
Нас з'єднали в єдину сім'ю
Будівельний і Кисва зорі.**

**Хай славиться завжди у цілмі світі,
Хай слава долетить і до других планет
Наш славний Будівельний,
Наш славний Будівельний,
Наш славний Будівельний,
Наш славний Будівельний
Університет!**

**Nota bene
ЧИМ ДЛЯ ВАС Є ДЕНЬ ПЕРШОГО ВЕРЕСНЯ?**

Ось і настає щедра осінь, а з нею одне з найпрекрасніших свят різних поколінь – Перше вересня. День знань, звичайно, не може нікого залишити байдужим, адже всі ми прагнемо змалечку аж до глибокої старості вчитися, аби йти в ногу з часом. Якщо у школі вчимося, бо іншого вибору просто нема, то, здобуваючи високу освіту, робимо це цілком усвідомлено.

Уже з першого навчального дня ви відчуєте новизну: нові правила навчання, незвичні аудиторії, нові викладачі, поважні професори і молоді, уоранні випускники відпочи ї вашої Альма-матер. Саме вони упродовж п'ятих років поведуть вас дорогою знань, передаватимуть свої досвід, уміння, допомагатимуть не лише освоїти теоретично свій фак, а й доторкнуться практично до його суті.

У цей святковий і радісний день ми широдіаємо всіх студентів та їх наставників з Днем знань. Хай щастить усім на цій нелегкій, але благодатній ниві!

цьому великому і багатому студентами Університеті. Дуже хвилювався, бо невідомо ще було, як учинимось, які труднощі підстерігатимуть мене під час навчання. Нині я спокійніше ставлюся до цього дня, бо впевнений у своїх можливостях, знаю, що зустрів тут своїх друзів, викладачів, знаю також, чого чекати від навчального процесу.

**Богдан Царенко, студент 5 курсу КНУБА:
"Це початок навчального року"**

Перше вересня – це початок навчального року. Цей день у мене викликає багато приємних емоцій, хоч кожного року його зустріраю по-різному. Коли став студентом, було страшнунувато перед невідомим. Пізнав, щоразу після канікул здавалося, що все, чого навчився, раптом зовсім забулося. Нині перше вересня – звичайний день, але в мене росте спиночок, тож колиш цей день знову повернуться до мене хвилюваннями і радістю...

**Роксолана Волянська,
випускниця КНУБА, молода мама:
"Я знову й знову повертатимусь у цей щемливий день"**

Посвячення у студенти, коли я вступила до КНУБА, залишилась незабутнім днем, адже всі ми знайомились між собою, з історією нашого закладу, слухали напутні слова. А минулого року у цей день ми вирішили зустрітисяз одноклассниками, тож він був повен різних вражень. Ось, коли підросте мій Миколка, я знову і знову повертатимусь у цей радісний, щемливий день...

**Дарина Малишевська, ст-ка 1 курсу:
"Для мене – велике свято"**

Перше вересня – для мене завжди велике свято. А цього року ше й особливе, адже я не просто стала студенткою Київського національного університету будівництва і архітектури. Я вивчатиму улюблену справу – архітектуру і містечтво. Дуже чекаю цього дня і водночас боюся його, бо він дуже відповідальний для мене: я знайомитимуся із своїми майбутніми товаришами, викладачами, аудиторіями... Цього дня мене вітатимуть також рідні і друзі. Я себе також привітаю.

**Олексій Давиденко, ст. 2 курсу КНУБА
"Нині ставлюся до нього спокійніше"**

На першому курсі в цей день мені було дуже страшно, адже майже нікого не знав у

**ЦИФРИ
ВІД МІНІСТРА ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ
С. НИКОЛАЄНКА**

**(В УКРАЇНІ ЗРОСТАЄ ПОПИТ
НА ІНЖЕНЕРІВ
І БУДІВЕЛЬНИКІВ)**

Влітку 2007 року, як повідомив Міністр освіти і науки України С. Ніколаєнко, середню школу в Україні закінчили 450-470 тисяч юнаків і дівчат.

Ті з молодих, хто хоче продовжити свою освіту у вищих навчальних закладах України, мають 150 тисяч безкоштовних місць. 145 тисяч місць – для підготовки бакалаврів і 5 тисяч для магістерської підготовки у вузах.

Станіслав Ніколаєнко також відзначив, що в нинішньому році можуть вступити на перший курс вищого закладу на безкоштовній основі приблизно на 20-30% більше молоді, ніж у минулому. Отже, якщо у 2006 році вищі навчальні заклади приймали на навчання безкоштовно 30-40 відсотків, то абсолютна цифра зростання 2007 року для здобування вищої освіти складає 59,7-60%. Як відзначив глава Міносвіти України, реалізовано головну ідею: "Незалежно від того, в якій сім'ї ти народився – в бідній чи багатій, ти повинен здобути якісну освіту". Крім того, повідомив Міністр, більше 200 університетів України мають "прекрасні відносини" із зарубіжними вузами і багато хто видає дипломи європейського зразка.

У 2007 році держзамовлення на бакалаврів, - повідомив міністр, зросло на 3,2%, на спеціальності – на 2,6%, на магістрів – на 11,4%. Потреба в молодих фахівцях впала на 2,3%. Що стосується підприємств, вони хочуть одержати більше фахівців інженерно-технічного, будівельного і комп'ютерного профілів – тому Міністерство освіти збільшило держзамовлення на ці спеціальності. А ось економістів, юристів і міжнародників за останні роки було вивчено у декілька разів більше, ніж потрібно, – тому замовлення на їх освіту за бюджетні кошти було зменшене в нинішньому році на 10%.

За останні три роки зарплата працівників освіти вросла майже в 2,5 рази. В кінці 2007 року середня зарплата працівників вищої школи складе 2200 гривень. Протягом наступних двох років Міністерство планує подвоїти ці суми. Одночасно у нас упроваджені доплати за звання доцента, професора і кандидата наук (від 40 до 55% до ставки) і доплати за стаж: 3 роки – 10%, 10 років – 20%, від 20 років – 30%. Крім того, деякі університети виплачують ще і університетські надбавки. Особлива гордість – в 2007 році вперше виділено 15 млн. грн. на кредитування житла для педагогів.

Міркувала і опитувала Катерина Гречин, студкор газети

Витримки з інтерв'ю Міністра освіти і науки газеті "Аргументи і факти"

Захист магістерських і дипломних робіт

СВОЇМИ ВИПУСКНИКАМИ ЗАДОВОЛЕНІ...

Наприкінці червня Київський національний університет будівництва і архітектури випускає з рідних пенатів у доросле життя молоді кадри. Ми розповімо читачам про роботу Державної екзаменаційної комісії з захисту магістерських та дипломних проектів зі спеціальностей "Інформаційні управлінські системи і технології" й "Інформаційні технології проектування".

Роботу ДЕКУ очолював заст. директора Державного науково-дослідного інституту автоматизованих систем в будівництві (ДНДІАСБ), д.т.н., професор О.С.Гордєцький. Заступник декана факультету автоматизації інформаційних технологій к.т.н., доцент С.В.Цюцюра працювала заступником голови комісії. Членами ДЕКУ були: завідувач НДІ будівельного виробництва, к.т.н. В.І.Садорський, головний експерт "Київгорекспертизи", к.т.н., с.н.с. Ю.О.Маслов, завідувач кафедри прикладної математики КНУБА, к.т.н., доцент В.В.Демченко, завідувач кафедри інформаційних технологій, к.т.н., професор В.Б.Задоров.

Було захищено магістерських та дипломних проектів з спеціальностей: "Інформаційні управлінські системи і технології" – 8 магістерських робіт і 20 дипломних проектів, "Інформаційні технології проектування" – 10 магістерських робіт і 33 дипломних проектів. Загальну характеристику випуску-2007 ми попросили дати завідувача кафедри прикладної математики, к.т.н., доцента Віктора Вікторовича Демченка.

– Приємно відзначити, що рівень знань, які студенти здобули, дає їм можливість підготувати цікаві дипломні проекти й успішно їх захистити. Всі магістерські робіт і дипломні проекти виконані згідно затверджених тем, які відповідають вимогам до рівнів "Магістр" і "Спеціаліст". Більшість магістерських робіт і дипломних проектів виконано згідно до реальних замовлень підприємств і мають практичну цінність.

– Роботи кого з випускників ви хотіли б відзначити?

– Деякі розробки, які виконано у процесі магістерських робіт і дипломних проектів, визнані ДЕКОМ як впроваджені на підставі відповідних довідок від підприємств. Так, зі спеціальності "Інформаційні управлінські системи" треба відзначити роботи магістрів Катерини Київської, Юрія Білика, Юлії Гармаш, Галини Зайцевої та спеціалістів Дмитра Борщаненка, Юрія Ситого, Сашка Коштовича, Маріани Голубенко, Ірини Лебідь, Сергія Семенова, Саші Бершадської, Жени Паламарчука. Із спеціальності "Інформаційні технології проектування" необхідно сказати добре слово про роботи магістрів Олексія Зелів'янского, Сашка Кононенка, Артема Горобця, Валентина Ізмірського, Оксани Фролової, Марини Чернової; спеціалістів Василя Єнборисова, Миколи Ковальова, Валерія Головка, Анатолія Ячевського, Каті Буравлової, О.Кружківського.

– Ви звернули мою увагу, що рівень підготовки магістрів та спеціалістів зі спеціальностей ІУСТ та ІТЕП поліпшилась. Чи означає це, що підвищилась якість дипломних проектів і за рахунок чого?

– Так, це було відзначено ДЕКОМ. Підвищення якості дипломних проектів має місце за рахунок підвищення комплексності питань та задач, які вирішують випускниками, цілеспрямованості студентів на розробку всіх складових сучасних інформаційних технологій, удосконалення на наших двох кафедрах системи розробки та прийому програмних продуктів і робочих матеріалів дипломних проектів у ФАП (фонд алгоритмів і програм) кафедри; збільшення кількості реальних впроваджених дипломних проектів; підвищення рівня використання сучасних інструментальних засобів і технологій. Отже, все це вселяє оптимізм щодо подальшої долі

молодих людей. До речі, всі магістерські роботи і деякі дипломні проекти мають елементи наукових досліджень.

У мене в руках довідка, яку видали спеціалісту відділу продажу телекомунікаційного обладнання ЗАТ "СІПІ NET" Василю Єнборисову про те, що програма розробка, яка стосується передвиступного дослідження проектів, була успішно впроваджена та впроваджена до використання на підприємстві. За допомогою даної програмної розробки були успішно досліджені на доцільність інвестування проекти для таких державних підприємств: 1. Державне підприємство обслуговування повітряного руху України; 2. Державна податкова адміністрація.

Маємо ще цікавий документ від керівництва ЗАТ "Міжнародний Медіа Центр – СТБ" стосовно теми магістерської роботи студента Олександра Кононенка. Він займався методами й засобами автоматизації бізнес-процесів телекомпанії СТБ (знайшов огрихи в базі даних і фінансових документах компанії, потім дав рекомендації працівникам, як уникнути можливого несанкціонованого проникнення туди).

– Хотілося б почути й про конкурси "Краща робота магістра" та "Краща робота спеціаліста".

– У процесі роботи ДЕКУ був проведений такий конкурс. Переможцями його визнані: із спеціальності "Інформаційні управлінські системи і технології" – магістерська робота Катерини Київської, дипломна робота студента Дмитра Борщаненка; із спеціальності "Інформаційні технології проектування" – магістерська робота Артема Горобця, дипломний проект спеціаліста Сашка Кузьменка.

– Чи можна назвати й викладачів, які внесли свій внесок до підготовки ваших вихованців?

– Особливо хотілося б відзначити тих, хто багато зусиль доклав, щоб рівень знань, які студенти здобули, дає їм можливість підготувати цікаві дипломні проекти й успішно їх захистити. Це, насамперед, к.т.н., доцент кафедри ІТ О.І.Болдаков. Його думки, побажання, рекомендації, які були вказані вище, допомогли випускникам отримати відмінні оцінки, а їх ДЕК за магістерські роботи (спеціальність ІТЕП) поставив 11, а дипломні проекти 21; на спеціальності ІУСТ – ДЕК на "відмінно" оцінив 6 магістерських робіт та 10 відмінних оцінок поставив за дипломні роботи. Надзвичайно старанно працювала по підготовці до випуску й захисту магістрів і спеціалістів асистент кафедри прикладної математики О.В.Горда: вона відповідала за проведення контрольних перевірок та попередній захист робіт випускників, надаючи слушні поради щодо змісту робіт, їх оформлення й графічні матеріали.

– Вікторе Вікторовичу, чи можна сказати, що кафедри "Інформаційних технологій" (завідувач к.т.н., проф. В.Б.Задоров) і "Прикладної математики", яку очолюєте Ви, задоволені своїми випускниками – 2007?

– Вважаю, що так сказати повністю можливо. Ці випускники викликають дуже позитивне враження. До речі, хочеться наголосити й про випуск минулого року, коли захистилися найбільша кількість магістрів і спеціалістів (67) з інформаційних технологій проектування.

Матеріал підготовлений газетою

Державні іспити

ВИМІР СПРАВ КАФЕДРИ МОТП – МАЙБУТНЄ

ни й інженерного профілю. Така форма іспиту, – продовжив думку проф.І.І.Назаренко, – дає можливість найбільш інтегрально оцінити знання й визначити той контингент студентів, які надалі можуть навчатися для отримання кваліфікації спеціаліста і магістра."

Н.Баран, студорк газети

Останній дзвоник

"ВІДЧУТТЯ ВЕЛИКОГО ПОЧАТКУ"...

Ці слова редакція газети А+Б почула 2 липня під час свята – останнього студентського дзвоника. І справді, відчувати щось велике, гідне можна лише при наявності знань, отриманих в нашому університеті. Знання – це скарб, що не згорить у вогні, і ворог його не вкраде. Він назавжди залишиться з вами і посвякати може стати у пригоді. Ця вартість – чи не найбільша окраса кожної людини, підстава для гордості й шани. Маємо на увазі знання, інтелект, ерудицію – те, що робить нас істотами шляхетними й інтелегентними.

Вже другий рік підняв урочисті збори з приводу отримання дипломів відбуваються по факультетах, через недостатність місць в актовому залі, що говорить й про великий попит будівельного фаху в Україні, збільшення конкурсу під час вступу й кількості випускників нашого закладу. Газета встигла відвідати цього року лише випускників найбільшого – будівельного факультету.

Добрі, гідні слова молоді фахівці почули від проректора КНУБА з наукової роботи, д.т.н., професора П.П.Лізунова – також нашого випускника, науковця, що, насамперед, дбає про наукові кадри для КНУБА та України, прагне створити якнайсприятливіші умови для того, щоб освіта в нашому закладі відповідала вимогам, що їх ставить XXI століття.

"Щоб стати справді якісним фахівцем, отримати досвід будівельника потрібен будмайндчик", – сказав у своєму виступі декан ЦББ Г.М.Іванченко та побажав, щоб якнайбільше роботодавців відкривали до наших випускників свої двері.

2007-го року 23 привітали випускників факультету КНУБА було занесено до Книги Пошани університету. "Присягаюсь, присягаюсь!" – лунала з вуст молодих фахівців ЦББ "Клятва будівельника", яку дав Вадим Мазирик від усіх випускників університету.

Із захопленням дивилися й слухали молоді спеціалісти концерт студентської художньої самодіяльності університету.

Матеріал підготовлений газетою

Вітання випускникам – 2007 на електронному табло у вестибулі

Виступ ансамблю бального танцю зачарував усіх

Клятва будівельника

Щирі вітання від проректора П.П.Лізунова

Останні побажання від декана Г.М.Іванченка

Роздуми випускниці

ТАНЯ ГРУДИНСЬКА: "В МОЙ ДУШІ НАЗАВЖДИ ЗАЛИШИТЬСЯ ТУГА ЗА УНІВЕРСИТЕТОМ"

стає особливо тяжко. Чому? За роки навчання ти дуже привичаєшся до студентської атмосфери.

І коли вже йдеш на роботу, де спілкуватимешся з іншими людьми, з'являються й нові проблеми. І я впевнена, що інколи кожна людина захоче повернутися до щасливих студентських днів.

Тепер мені приємно висловити подяку всім викладачам, які вклали частку своєї душі в кожного з студентів. Завдяки їм ми виходимо у доросле життя справжніми спеціалістами.

До цих пір згадую, як складала іспити з опору матеріалів доцентів Ю.А.Морскову. Я дуже любила цей предмет. На парі йшла з великим задоволенням. Згадую й заняття з будівельного матеріалознавства у професора Ю.Г.Гасана. Всі знали, що він дуже суворий викладач, тому йшли на заняття з острахом: не можна було запізнюватися, інакше тебе призвеще занесуть у "чорний список" й той самі студентам на екзамені було

непереливки. Із захопленням я відвідувала й заняття з фізкультури і спорту – плавання. Завдяки ст.викладачеві С.В.Пеху я навчилася плавати, чого до цього не вміла. Моїх спогадів про викладачів університету ще стільки, що не вистачить всієї газети! Тому закінчу так.

В мої душі назавжди залишиться туга за університетом – саме тут я здобула гарну школу життя і друзів серед студентів. Не жалкую, що колись обрала саме цей університет!

Від редакції: ці щирі слова до студентів 1 курсу та викладачів написала студентський кореспондент нашої "А+Б" **Тетянка Грудинська**. З її слів добре розуміш ставлення дівчини до нашого закладу й бачиш її уміння писати, тому що вона прошла в редакції кількарічний курс молодого журналіста, по-студентськи "студкора". Отже, наслідуйте її приклад!

(Зак. Початок на стор. 3)

ЛІТОПИС КИЇВСЬКОГО
ТРАМВАЮ

24 версти 204 сажени (себто 26 кілометрів) рейкових колій. Уже в червні 1890-го підприємець взявся до роботи. 30 липня (12 серпня за новим стилем) 1891 року урочисто відкрився рух на двох кілках залізничної довшиною 12,8 версти по Хрещатику і вул. Великій Васильківській та від вулиці Сакаганського (тодішньої Жандармської) до Деміївки. Згодом трамвай пішов від Хрещатика до Кадетського шосе (Повітрофлотський проспект).

Цікаво, що конка їздила вулицями Києва лише три з половиною роки. Елегантний відкритий вагончик з різноколірними сидіннями тягла пара гнідів. В експлуатації перебувало 20-25 пасажирів. Перший вагон конки вирушав у дорогу о сьомій ранку. Його обслуговували кондуктор, контролер і службовець. Згодом проклали ще одну лінійку від церкви Різдва Христового на Поштової площі до Троїцької площі (нині тут Подільське трамвайне депо). Залишилося сполучити ще дві лінії через Олександрівський (нині Володимирський) узвіз. Однак дуже швидко з'ясувалося, що коні неспроможні долати круті київські підйоми. Тоді Аманда Струве пустив паровий трамвай. Незабаром застосували 7 паровичків, як їх окрестили кияни. Але той шав на гору з гуркотом, розкидаючи сажу, іскри, отруюючи димом і забруднюючи перехожих. Дума була змужена повернутися до пролозіції про електричний трамвай. Досліді військового винахідника Федора Пироговського (українця за походженням), який 1880 року успішно випробував у Петербурзі електричну тягу і чий досвід швидко підхопили всюдисущі німці, переконували в доцільності впровадження такого проекту. 8 травня відбулася пробна поїздка. А вже 1 (14) червня 1892 року на лінії 1,5 км по одному з найкрутіших в Києві Олександрівському узвозу почав рух першого в Росії і другого у Європі (після Берлінського) пасажирського електричного трамваю.

Його маршрут пролягав від Нижньої площі (нині Поштова площа) до Царської площі (тепер Європейська площа). Наступного дня газета "Кієвлянин" повідомляла: "Вагони переповнені публікою, до речі багато пасажирів їдуть по кілька разів вгору і вниз, цікавлячись цією важливою для Києва новиною". Управління Київської міської залізничної повідомляло пасажирів: "Рух вагонів в обидва боки через кожні 16 хвилин. Плата за проїзд в один кінець – 5 копійок за тарифну ділянку, 3 копійки за кожну наступну ділянку, із правом двох пересадок". Через рік трамвай було пушено на Печерськ, ще через рік-два він поїхав по Володимирській, Каравасаській вулицях; почала працювати трамвайна колія, яка зв'язала Лук'янівку з Сирецькими вийсковими таборами. У 1896 – трамвай пішов Маріїнсько-Благовіщенською (тепер Сакаганською) через Галицьку площу (пл. Перемоги) на Сінний базар (Львівська площа); 1899 – від Бесарабки до Політехнічного інституту. Ще через шість років (1905) відкрився рух трамваю до Лаври, згодом Прозірною і Глибочайською вулицями, уздовж Набережної та ще багато інших маршрутів.

Оглядаючись на європейські столиці, які ще у середині минулого століття переворили відмовою від трамвайних колій, а тепер активно їх відроджують, можна сподіватися, що київський трамвай служиме гордою чим ще багато років.

І.Герасценкова

Трамвай на Хрещатику. 1911 рік.

Почуйте всі!

Вівчарка з високим кидалася під колеса стрічної автомобіля...

Собача вірність не знає смерті

Вже два роки головною визначною пам'яткою Тольятті вважається не гігант АВТОВАЗ, а малоприємний пам'ятник собачі на околиці міста. Говорять, найвірніший пес в Росії жив саме тут. Сім років він чекав своїх загублених господарів на вулиці міста.

Його вперше відмітили на узбіччі дороги в далекому 1995 році. Дрібна, щільно складена східноєвропейська вівчарка з високим кидалася під колеса стрічної автомобіля. Машина виїжджала, а собака залишалася. Вона, зражена душа, що любить, не знала, що її, кого вона так відчайдушно чекає, не повернувся до неї ніколи.

Трагедія в медовий місяць

Літом 1995 року, незадовго до появи собаки-примари на Південному шосе, на тому ж самому місці відбулася страшна автокатастрофа. "Дев'ятка", в якій молодожки поверталися з весільної подорожі по Кримському узбережжю, лоб в лоб зіткнулася із стрічною машиною. Зі всіх пасажирів неущокожені залишилися тільки пес. Його молодята купили в той самий день, коли ухвалили рішення одружитися. Під час удару собака просто викинула з автомобіля. Молода дружина померла ще до приїзду лікарів. Описала декілька годин в реанімації помер і чоловік. А собака так і залишилася чекати його на тому місці, де востаннє бачив живим.

Тільки через декілька місяців будно-го, обданого пса відмітили місцеві жителі. Псові дали кличку Костянтин ("вірний"). Всі чекали, що ще трохи і пес забуде про випадок, що трапився. Але щодня він знову і знову кидався на стрічні автомобілі. Причому вибирав саме вишніві "дев'ятки": "Хазяїн повернувся!" Але автомобілі проносилися мимо: "Ми намагалися зняти Вірного до себе додому. Коли проїздила мимо, п'ятирічна дочка розридалася, побачивши собаку. Видиво було дійсно жаліве – пес дано не

Ваше здоров'я

Це питання турбує майже кожну дівчину, та й хлопців також. Чи можна втриматися від спокуси попісти? Якою треба користуватися дієтою? – запитали II курсу ФАІТ.

ЧОМУ ДІТИ НЕ ДАЮТЬ БАЖАНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ?

Дієта – відмінний спосіб схуднути, як здається більшості з нас. Справді, останнім часом кількість людей в країнах Європи і Північної Америки, що дотримуються тієї або іншої дієти збільшилася серед жінок на 70%, серед чоловіків на 30%. Проте, не все так просто, багато дієт взагалі не дають результату, в інших – після першого швидкого поліпшення настає повернення колишньої ваги або тощо гірше: вага збільшується. Так чому діти не дають результатів?

Організм складно адаптуватися до дієт. Більшість дієт має на увазі значну зміну в звичному режимі харчування на значний термін. Але із звичками складно боротися, тому що вони утворилися під впливом нашого способу життя, що найменші зміни в якому в результаті дають стрес. Дієта же складає тим, що це справжнє випробування для вашої сили волі. На початковому етапі все здається просто, оскільки не пройшов ще період ентузіазму, але далі стає все складніше. Особливо важко боротися зі своєю силою волі під час свят, коли готуються великий стіл, всі друзі й родичі їдуть у волю, а вам не можна.

Тримати себе в рамках дуже складно, якщо людина дотримується особ-

КВІТИ – ВІРНОСТІ

Десяти разів на день приїжджають сюди молодята... саме тут вони кладуть квіти й присягаються у найкращому й найщирішому з почуттів – вірності та відданості один одному. Чому саме сюди – на Південне шосе міста Тольятті? Про це ви дізнаєтесь, прочитавши матеріал, який підготували для А+Б наші студенти, молода пара Володимир (студент КНПУ ім. Драгоманова) і Тетяна (студентка КНУБА) Яценки. Читайте!

Ів, був весь в гріззі, а лапи розбиті в кров, – розповідала нам 45-річна Марина Юрїєвна, мешканка Тольятті. – Того ж дня ми вимили його, нагодували. Але воєн ніч пес вив, не даючи заснути, а на уранній прогулячці втік. Тим же вечором ми знову побачили його на Південному шосе".

Чекав до останнього

Декілька годин намагалися поселити Костіку у себе.

Пізнаєш поєм зацікавилися навіть кінолюби УВС – така

"Дуже чекаю на хазяїна"

фено-мєнальна вірність зустрічається не щодня. Але й у них не вийшло приручити собаку – Вірний чекав господаря й ні про що інше думати не міг.

На Південному шосе пес прожив сім років. Взимку, літом, в дощ – його ніколи не бачили сплячим. Собака весь час вдивлялася в приїжджаючі автомобілі, сподіваючись побачити "свій".

"Доки Костянтин жив на узбіччі, ми в сім'ї не викидали залишки вечері-сніданків – складали все в пакет і кілька разів на тиждень відвозили все поспу", – розповідає школярка Олена. Місцева телекомпанія в той

же час провела розслідування: щоб погодувати Костіку вранці, по дорозі на роботу, біля пса зупинявся кожен четвертий (!) водій. За сім років всі звикли бачити після повороту на Південному шосе вівчарку, одне вухо у якій завжди було опущене, а друге підняте. Але раптом пес пропав.

Коли його, мертвого, знайшли в лісі, стали говорити про те, що Костік потрапив під колеса великого "КамАЗа", і водій, злякавшись народного гніву, таким чином повернув на Південному шосе вівчарку, одне вухо у якій завжди було опущене, а друге підняте. Але раптом пес пропав.

Ситуація, що відбулася в Тольятті, прокоментував кандидат біологічних наук Олександр Каржі:

– Собака – це єдина тварина, яка може бути настільки вірним і відданим людині. Ні голод, ні смерть людини не здатні примусити собаку покинути господаря. Це обумовлено трьома моментами.

По-перше, біологічні види собаки і людини формувалися фактично разом, вони багато що вкладали один в одного в процесі розвитку і сьогодні фактично взаємозалежні. По-друге, собака – зграєва тварина. І людська суспільство вона розцінює як стаю, тому живе за зграєвими законами. Одного разу визнавши людину ватажком цієї зграї, вона до смерті не відступиться від нього. І, по-третє, важливу роль відіграє те, що собака з щенячого віку росте у людей – це ще сильніше закріплює "зграєву" вірність. Прикладів подібної відданості ми не зустрічали серед інших тварин, а для собаки це абсолютно нормальна ситуація.

Володимир і Тетяна Яценки
(за матеріалами місцевих газет)

Наболіло

ДЕ НАШІ
ПУТІВКИ?!

Літо! От воно і прийшло, адже всі його так чекали! Навряд чи знайдеться хоча б одна людина з нашої, забурденної Чорнобилем, місцевості, яка не мріє про відпустку. Про відпочинок мріють всі, і, звичайно, найкраще цей відпочинок провести на морі, зміцнивши здоров'я, здобувши чудову засмагу та заряд енергії на наступний рік навчання.

Звичайно, не кожний студент може собі дозволити поїхати за кордон – в Туреччину, Болгарію чи Єгипет. Та й Крим зараз зовсім не дешевий. Але відпочити після чергового напруженого навчального року необхідно! Залишається єдина надія – наша, студентська, профспілка. Але...

За чотири роки навчання не зустріла жодного студента, який відпочивав би за пільговою студентською путівкою! Від себе скажу, що на першому, другому та на третьому курсах (молода-наїва, та ще й профрогом була), я ще намагалася писати заяви про надання мені пільгової путівки, хоча б за те, що всі роки навчаюся на "відмінно". Закінчувався все тим, що відповідь була одна й та ж: "заходь через місяць", "на наступному тижні", "післязавтра"... Отже, за всі мої похідники протягом трьох років я "вимучила" одну путівку в Ялту за повну вартість, без жодних пільг!

Дуже мені цікаво, та й не лише мені, куди ж діваються наші, часно зароблені путівки? Якщо не відмінникам, не дітям сиротам-напівсиротам, не профрогам, не просто студентам, то КОМУ??? Кому ми щомісяця платимо внески із нашої, власними силами та розумом здобутої стипендії? Дуже риторичні запитання, але відповідь на них ми навряд чи отримаємо...

В. Стужук,
студентка КНУБА

Пошта редакції

ПРИ ПОЖЕЖІ –
ДЗВОНИТИ 101

Чи правда, що невдовзі звичні номери 01, 02, 03 замінять на нові? – запитую у А+Б студентка III курсу КНУБА Таян Шерошкіна.

Як пояснює "Укртелеком", до кінця літа в Києві буде проведена заміна аналогових вузлів екстрених і аварійних служб на цифрові. Тому воєнні номери зміняться таким чином:

- Пожежна охорона – 101.
- Міліція – 102.
- Швидка допомога – 103.
- Аварійна "Киевгаз" – 104.
- Довідкова телефонна служба – 109.
- Служба точного часу – 121.
- Телефонна аварійних і деяких довідкових служб стануть чотиризначними:
- Аварійна служба ліфтів – замість 086 – 16-01.
- Аварійна служба підприємств по експлуатації водопровідних, каналізаційних і електричних мереж – замість 057 – 16-00.
- Довідка про госпіталізованих хворих – замість 003 – 16-13.
- Довідка про наявність медикаментів в аптеках – замість 067 – 16-32.
- Довідкова служба "Здоров'я" – замість 083 – 16-83.
- Довідкова служба по послуги КМФ – замість 052 – 176.

Детальна інформація на сайті Філії "Укртелеком":
www.kyiv.ukrtelecom.ua.

Інф. газети

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Сайт створено по реєстрації: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35